BİR BARDAK SUİnsanı bazen karamsarlıklar bürür. Yürüyemez, konuşamaz, düşünemez ve hatta anlayamaz olur. Dünyanın çeşitli meşgaleleri, meseleleri iç dinamizmimizi çökertir. Kımıldayamaz hale geliriz. Kurtulmanın yolunu bulamayız bir türlü.
Adeta bir girdaptır sıkıntılar. Kendine çeker.
Bazen kurtulmak bile istemeyiz. Dertli olmak mesele ile hemhal olmak anlamına gelir.
Halbuki hayat devam ediyor.
Halbuki gelecekte pek çok güzel günler bizleri bekliyor.
Bu gün yaşadığımız sıkıntılar gelecekte küçük bir nokta gibi kalacak belki.
Belki de pek çoğunu hatırlayamayacağız. Ama üzüldüğümüz ile kalacağız.
Ama bu gün…..

Sıkıntılıyız….Aşamadık gitti diye düşünürken moral, motivasyon dolu bir mesaj,,, Bir dostun sabah içtenlikle verdiği bir selam.Önce buruk bir tebessüm ile başlar ardından yavaş yavaş sakinlik ve mutlu yüzlere dönüşüverir.
Mutluluğunuz, tebessümünüz yüzünüzden hiç eksik olmasın, gülen yüzünüz solmasın diyerek bana ulaşan bir e-postayı sizlerle paylaşmak istedim.

Profesör elinde içi dolu bir bardak tutarak dersine başladı

Herkesin göreceği bir şekilde tutuyordu ve ardından sordu :

“Bu bardağın ağırlığı sizce ne kadardır?”

'50gm!' .... '100gm!' .....'125gm'

..diye öğrenciler yanıtladı.

“Bardağı tartmadıkça gerçekten ben de bilemem,” dedi profösör, “ama, benim sorum şu ki :

“Bu bardağı böyle birkaç dakikalığına tutsaydım ne olurdu?”

‘Hiçbir şey' …..diye yanıtladı öğrenciler.

“Tamam peki 1 saat boyunca tutsaydım ne olurdu?” diye sordu profesör bu kez…

“Kolunuz ağrımaya başlardı efendim” diye öğrencilerden biri yanıtladı

“Haklısın, peki şimdi ben 1 gün boyunca tutsam ne olurdu?”

“Kolunuz iyice ağrır, kas spazmı, batar vs gibi sorunlar yaşardınız ve hastaneye gitmek zorunda kalırdınız!”….. tüm öğrenciler çeşitli yorumlar yaptı ve gülüştüler

“Çok iyi. Peki tüm bu sorunlar olurken bardağın ağırlığında bir değişme olur muydu?”

diye sordu profesör.

“Hayır….” diye yanıtladı herkes

Peki o zaman kolun ağrımasına ve kas spazmına neden olan neydi?”

Öğrenciler bulmaca çözermişçesine düşünmeye başladılar.

“Acıdan ve ağrıdan kurtulmak için ne yapmam gerekir bu durumda?”diye tekrar profesör sordu.

“Bardağı bırakın düşsün!” diye öğrencilerden biri yanıt verdi.

“Kesinlikle!” dedi, profesör.

“Hayatın problemleri de böyle bir şeydir. Onları kafanda birkaç dakika tutarsın. Bir sorun yokmuş gibi görünür. Uzun bir süre düşünürsün. Başınız ağrımaya başlar.

Daha uzun düşünün. Artık seni bitirmeye ve hiçbir şey yapamamana neden olur.

Hayatınızdaki mücadeleleri ve problemleri düşünmek önemlidir,

Fakat DAHA ÖNEMLİSİ onları her günün sonunda, uyumadan önce yere bırakmaktır (bardak gibi). Bu şekilde strese girmez, ve her gün taze bir beyin ile uyanır ve her konuyla ve yolunuza çıkan her mücadele ile başa çıkabilecek güçte olursunuz!

Bu yüzden bugün ofisten ayrıldığınızda,

 Sevdiklerinize şunu hatırlatın :

 'Bardağı yere bırakın bugün!'

Hep birlikte elimize ağır gelen bardakları bırakıp kendimize zaman ayıralım.

Ahmet TÜRKAN -

29.06.2010 TARİHİNDE HABERNAME'DE YAYINLANMIŞTIR

http://www.habername.com/yazi/ahmet-turkan-bir-bardak-su-4677.htm